

А Г Р А

Издава Професионална гимназия по земеделие
гр. Търговище

БРОЙ 8
МАЙ 2015 г.

Върви, народе възродени

Върви, народе възродени,
към светла бъднина върви,
с книжовността, таз сила нова,
ти чест и слава поднови!

Върви към мощната просвета!
В световните борби върви,
от длъжност неизменна воден -
и Бог ще те благослови!

Напред! Науката е слънце,
което във душите греи!
Напред! Народността не пада
там, гдето знаньето живеи!

Безвестен беше ти, безславен!
О, влез в историята веч,
духовно покори страните,
които завладя със меч!

Тъй солунските двама братя
насърчваха дедите ни...
О, минало незабравимо,
о, пресвещени старини!

България остана вярна
на достославний тоз завет -
в тържествование и в страданье
извърши подвизи безчет...

Да, родината ни години
пресветли преживя, в беда
неописуема изпадна,
но върши дълга си всегда!

Бе време, писмеността наша
кога обходи целий мир;
за всесветовната просвета
тя бе неизчерпаем вир.

Бе и тържовно робско време...
тогаз балканский храбър син
навеждаше лице под гнета
на отомански властелин...

Но винаги духът народен
подпорка търсеше у вас,
о, мъдреци! През десет века
все жив остана ваший глас!

О вий, които цяло племе
извлякохте из мъртвина,
народен гений възкресихте -
заспал в глубока тъмнина.

Подвижници за права вяра,
сеятели на правда, мир,
апостоли високославни,
звезди върху славянский мир,

бъдете преблагословени,
о вий, Методий и Кирил,
отци на българското знание,
творци на наший говор мил!

Нек името ви да живее
във всенародната любов,
речта ви мощна нек се помни
в славянството во век веков!

Стоян Михайловски

Михайловски публикува текста за първи път в сп. „Мисъл“ през 1892 г. През 1901 г. в час по пеене композиторът Панайот Пипков вижда, че едно момче чете стиховете в някаква книга. В главата му зазвучава вдъхновената от тях музика. Грабва тебешира и започва да пише нотите на дъската. Целият клас запява песента. На вратата се събират ученици и учители, които слушат със затаен дъх. От следващата година новата песен се изпълнява във всички училища. Превръща се в химн на българската просвета и култура и на славянската писменост.

СТРАНИЦА НА ДИРЕКТОРА

Св.Св. Кирил и Методий

На тях дължим нашата всенародна почит,
културното дело няма нужда от нов прочит.
Които от исторически извори вода са пили,
знаят всичко, което двамата са сътворили.

Те създават сами нова графична система,
с която не само България е благословена!
Тя отразява особеностите на нашия език
и славяните показват културния си лик.

Съчиняват глаголицата в „Свети Полихрон”
и отиват при западните славяни на бял кон.
Техните преводи и оригинални съчинения
правят на пух и прах триезичните мнения.

Всяко компетентно европейско научно мнение,
посочва Кирил за победител във важно прение.
Има публични изяви и не един паметен диспут,
с красноречие и ум в противниците всява смут.

На известен аристократически род потомък,
израства като забележителен и смел момък.
Божествено е неговото човешко призвание:
да успява във всяко справедливо начинание!

Умен и талантлив, млад, с брада едва набола,
а покорява всички дори в Магнаурската школа!
Учи математика, граматика, философия при Лъв,
а сред всички ученици в знанията е винаги пръв!

Установява не един дипломатически контакт,
любовта го величае в средновековен трактат.
С възможност да бъде на гребена на вълната,
а решава да свети като светулка в тъмнината.

Обича да говори за равенство и братство,
а азбуката е чужда на всяко плагиатство.
Неговата справедливост и етична норма
се противопоставят на триезичната догма.

Папа Адриан II освещава славянските книги
и от народа ни се премахват всякакви заблуди.
Проповедта на старобългарски във Вечния град
поставя светло начало и край на духовния глад!

Там лично папата и най-висшите му прелати,
ръкополагат и учениците им, душевно богати!
Работят неуморно да оцелеем в културен план,
техните последователи също имат основна дан.

Климент, Наум, Ангеларий, Горазд и Сава
избавят нашия народ от мрак и от забрава!
България развива писменост, следва прогрес,
като за противниците това е неочакван стрес.

По времето на Симеон през далечното лето,
най-вероятно осемстотин деветдесет и трето,
старобългарският език става официален щит
на асимилаторските стремежи на чуждия елит.

На този език се създава наука, пишат се закони,
вече в унисон с приетите християнски канони.
И у нас започва работа над книгите със страст,
скоро над хората те придобиват могъща власт.

Константин Преславски пише „Азбучна молитва”
и волната душа на твореца към простора литва.
През годините едни получават явен благослов,
други, недостойни - открит, протестен апостроф.

Днес посетите ли „Санта Мария Маджоре” в Рим,
националната гордост няма да се изпари яко дим.
Ще почувствате отдадеността към славяните и Бог,
която за съвременността ни няма знаков аналог.

Самочувствието си дължим на писатели и поети,
и в световната цивилизация името ни вече свети!
Добавим ли научните дейци, певци, музиканти,
виждаме - нацията мъдро развива своите таланти.

На борците за славянския прогрес - вечна прослава,
за подлещите, пречили им - българска поетична лава!
Да живеят в сърцата на народа решилите проблема,
за враговете ни - срам и закономерна мрачна анатема!

Църквата за безценните заслуги към нашите предци
канонизира скоро най-заслужилите седем за Светци!
И на двадесет и четвърти май славянското войнство
ги дарява с много обич и оценява по достойнство!

Живко Жеков

ИНТЕРВЮ С АТИНА ДИМИТРОВА – АВТОР НА РОМАНА „СИНДРОМ НА НАИВНАТА ПЛЯЧКА“

- Вие сте съвсем млада писателка. Разкажете ни нещо повече за себе си.

- Уча в ПМГ „Св. Климент Охридски“, град Силистра. В паралелката ми основните занятия са посветени на биологията и химията, но през последните 12 години съм имала възможност да се ангажирам активно и с други науки като математика и история. Разбира се, писането в проза винаги е вземало превес и неслучайно при всяка подходяща възможност се опитвам да доразвивам уменията си в тази посока. Задълбоченото изучаване на английски език също е сред най-характерните за мен явления.

- Кога направихте първите си литературни опити?

- Още в шести клас се занимавах по-сериозно с опити за разкази, есета, но тогава бяха само наченките на тази страст. Осми клас беше времето, когато тези трепети най-ярко разцъфнаха. Оттогава се развивам отговорно и безспирно.

- „Синдром на наивната плячка“ е първата Ви книга. Как се зароди у Вас идеята за създаването ѝ?

- Идеята се появи от силните ми трепети първо като читател... „а и бях преживяла няколко пленителни одисеи из Европа, където успях да инжектирам у себе си безмерно количество нови идеи, които да се смесят с познанията, които придобих в исторически и географски аспект. Тези елементи личат в романа, защото навярно са и мой приоритет в живота... На път винаги у мен се поражда нуждата да създам даден персонаж, да го въвека в сложна ситуация, да изпитам неговите умения, да го подложя на собственото си недоверие... и така при стълкновението на силни характери с вълнуващи пътешествия се появяват много размишления в един философски аспект.

- За колко време написахте творбата? Налагаше ли се да се откажете от някои младежки забавления, за да се потопите в света на литературата?

- Основните занимания с романа отнеха

приблизително два месеца като това включва и времето на редакция, обстоен повторен преглед на нещата... Разбира се, имало е известни прекъсвания, защото самият автор трябва да се освежи и да си набави собствени приказни емоции, за да има вдъхновение за абстрактните усещания... Не се е налагало да се лишавам от време за неща, които са ми били изцяло полезни. С правилното подреждане на приоритети всичко се случва достатъчно добре без нужда от ограничения в даден аспект.

- Как протича творческият процес при Вас? Когато седнахте над книгата, историята беше ли се „родила“ в главата Ви или я сътворявахте в процеса на работа, оставяйки се на интуицията си?

- Творческият процес при мен понякога е изключително спонтанен и винаги се опитвам в такива моменти да уловя най-силната фаза на вдъхновението... Има ситуации, когато тези идеи се нуждаят от узряване и цялостното навързване на съдби на герои става постепенно, без никакви синусоидни трепети. Понеже създаването на текст е комбинация от двете явления, по-скоро бих казала, че в началото нямах абсолютно ясната представа какво ще се случи детайлно до епилога... Самият процес на писане поражда идеи, които първоначално са били далеч от общата схема. Точно това прави творчеството толкова интересно. Има непредсказуем характер...

- Действието се развива в САЩ, Израел, персонажите са чужденци. Не намирате ли интересни сюжети в българската действителност? Какво Ви накара да ситуирате героите си в едно чуждо пространство? Може би истината се крие в думите на Бел: „Просто познатото не ми е интересно...Аз се стараех да бъда различна.“?

- Доста от другите ми произведения са посветени на герои, чиито съдби се развиват в българската действителност. Тук експериментирах и на базата на мои пътешествия. Все пак одисеите пораждат по-особено желание за писане и се постарях да уловя този трепет. Героите ми индиректно са поели от вдъхновението от мои пътувания. Няма друга закономерност. Вярно е, че обичам предизвикателствата и такъв тип намеса само допринесе за това желание. Разнообразието е ключово.

- Главната героиня Мария иска да се измъкне от „силната натрапчива прегръдка на ежедневието“. За нея е важно „всеки момент да е пъстър“. Дейв казва: „Мразя монотонността, сивотата.“ Според Вас скуката ли е това, което убива човека? Срещата с необичайното и екстремното ли го прави пълноценен и щастлив?

- По тези въпроси възгледите на двамата главни герои и моите съвпадат изцяло. Отегчението наистина действа ужасяващо на смелите копнежи. Потиска всяка революционна мисъл и не оставя нищо полезно след себе си. Затова и трябва приятната ангажираност да го матира... Ако няма нещо ново, предизвикателно, с екзотични и недокрай изяснени елементи, няма как да проверим докъде се простират възможностите ни. Срещата с необичайните явления е поканата за чудесни емоции и нови разкрития в душевен план.

- Към кого е адресирана творбата?

- Творбата е адресирана към всеки, който търси прозрения за собствения си живот на базата на едни романтични пътувания на абстрактни персонажи. Подходяща е за хора, които желаят да анализират своята душа, да се запознаят с някои важни факти в исторически и географски аспект.

- Какви са посланията, които отправяте към читателя?

- Посланията са свързани с нуждата да сме гъвкави по отношение на пренареждане на своите приоритети; за необходимостта да сме откровени и пълноценни хора като част от масата; да влагаме не ненавист, а - равнодушие там, където любовта просто не може да вирее; да се отдаваме на своите копнежи по един красив начин, но не и с хищническа амбиция; да търсим обич, когато самите ние сме израснали, за да я дадем в нейната най-чиста форма.

- Героите измислени ли са или имат прототипи?

- Може би най-точното описание би било, че те са съвкупност от множество важни за мен качества. Това, че има ясно разграничение между някои от героите всъщност помага на всеки един от тях да се утвърди. На базата на контрастите се пише изключително приятно. Няма конкретни прототипи, по-скоро персонажите са съчетание от много фундаментални човешки проявления.

- Една от героините – Бел, стъпква приятелството си с Мария от завист и стига твърде далеч в злобата си. Вие вярвате ли в почтените човешки отношения и в безкористното приятелство?

- Да, вярвам изключително силно в коректните човешки отношения и онова приятелство, което се крепи на безупречно доверие и морална чистота. Просто то се открива трудно и коства много усилия, за да се развие до своята наистина завършена фаза. Както Бел посочва най-тъмната страна на предателството, така вярвам в това, че има в

в света категорични антиподи на такъв тип персонаж. Навярно точно увереността ми в това е част от мотивацията ми да творя.

- Имате ли идея за написване на друга книга? Смятате ли да се занимавате професионално с литература?

- Често у мен се пораждат отделни откъслечни идеи за по-големи по обем творби, но навързването на тези възприятия изисква много концентрация и време. Понеже се занимавам активно с кандидатстването след 12. клас, към момента съм се насочила към по-кратки творби, за да съумея да разгърна тези идеи изцяло. Разбира се, общите схеми за бъдещо произведение вече индиректно са посочени от въображението ми. Ще се опитам максимално да употребя времето напред, за да доразвия тази страст и да я превърна в нещо много по-могъщо от просто хоби.

-Желаем Ви здраве и нови творчески успехи!

Участници в клуб „ДЪГА“ – приятели на книгата и изкуството

„Днес имаме възможност за по-лесна комуникация чрез телефони и интернет, но не и за истинска кореспонденция. Спим на удобни матраци, но нямаме спокоен сън. Момичета носят все по-високи обувки, но нямат желанието да се издигнат в обществото. Слагаме по-големи очила, но не се скриваме от света. Имаме „холивудски усмивки“, които блестят с белотата си, но не и с очарованието на реалното щастие. Обличаме се цветно, но не бягаме от сивотата на ежедневието. Прибавяме дрехи в гардероба, но не и удовлетворение в съществуването си. Працаме десетки сърца на ден в интернет, но не обичаме истински и прелъстително. Пишем със скъпи писалки, но не и прочувствени слова. Имаме по-големи амбиции, но не и по-висок морал. Лекуваме се качествено, но сърцата ни не пулсират заради истински чувства.“

„Животът е игра с опасни оръжия. Веднъж хладнокръвно стреляш срещу другия, а после яростно обръщаш дулото срещу тялото си и два куршума политат, а целта е точно сърцето...Държим оръжието и не трепваме, когато нараняваме други. А после приемаме два куршума доброволно от самите себе си. При това сме яростни. Не знам защо се самонараняваме така. Глупаво е да отделяме твърде много време за подготовка. Щастие то не изисква предварителна настройка. Светът е красив, но е важно всеки от нас да го прави още по-очарователен.“

Из „Синдром на наивната плячка“

ПГ по ЗЕМЕДЕЛИЕ

Професии, които се придобиват:

- Техник на селскостопанска техника със специалност Механизация на селското стопанство
- Техник растениевъд със специалност Растителна защита и агрохимия
- Икономист със специалност Земеделско стопанство
- Фермер със специалност Земеделец (вечерна форма при навършени 18 г.)

Какво предлага ПГ по земеделие:

- Безплатно обучение за управление на МПС – категории „Ткт“, „Твк“ (работа със селскостопанска техника), „В“
- Стипендии за ученици от социално слаби семейства, за сираци и полусираци, за отличен успех
- Общежитие за нуждаещите се

Завършилите получават:

- Диплома за средно образование
- Свидетелство за професионална квалификация

Какви предимства дава обучението в ПГ по земеделие:

- Възможност за реализация във всички сфери на земеделското стопанство
- Сигурна работа
- Добро заплащане
- Възможност за кандидатстване във ВУЗ

Интересен ли е животът в ПГ по земеделие?

Да, в училището функционират кръжоци и клубове, в които всеки може да се запише според интересите си. Организирант се екскурзии, посещават се театрални представления, провеждат се състезания, училищни и спортни празници.

КОЛОНКА ЗА ЛЮБОПИТНИТЕ

Знаете ли, че...

Най-умната жена в света е българката Даниела Симидчиева. Тя притежава по-висок коефициент на интелигентност от Айнщайн и Бил Гейтс. Това е доказано след като полага теста на МЕНСА и изкарва рекордните **192 точки** от 200 възможни. Тестът прави през 2003 г. и вече 12 години никой в света не е подобрил нейния резултат. Родена е преди 55 г. в Благоевград, има три деца. Завършила е три висши образования - икономика в УНСС, социология и инженерство в Югозападния университет „Неофит Рилски“ и Европейски социологически магистърски курс в Лунд, Швеция (дистанционно). Работила е като учител, журналист, анализатор, социолог, стокоев, брокер, застраховател и др. Сега е директор на Центъра за професионално обучение към Българската стопанска камара.

Най-високият човек на земята е Султан Кьосен от Турция. Поради огромната си височина от **251 см** се движи с бастун. Работи като фермер.

Най-ниският човек е Чандра Бахадир Данги от Непал – той е висок едва **54,6 см**. Двамата се срещат във Великобритания през 2014 г. в Деня на световните рекорди.

Най-бавното животно е ленивецът, обитаващ амазонските влажни гори в Южна Америка. Обичайната му скорост е 0,27 км за един час, т.е. изминава 1 метър за 15 секунди. През по-голямата част от живота си виси неподвижно по клоните на дърветата и се придвижва само при необходимост.

Най-дълбокото езеро в света е Байкал -1741 м. Намира се в Сибир, Русия.

Най-дребната птичка е пчелното колибри, обитаващо остров Куба. То е толкова малко, че може да го сбъркате с насекомо – тежи само 1,8 грама. Тази нежна птичка е дълга 5 см заедно с опашката и човката, като на телцето ѝ се падат едва ... 1,5 см.

У С М И В К И

Учителката:

- Стефане, направи характеристика на Боримечката от романа „Под игото“.

Ученикът:

- Госпожо, в моето „Под иго“ няма Боримечка!

Учителката:

- Наталия, на кого е посветено стихотворението „Хаджи Димитър“?

Ученичката:

- На Васил Левски.

В училище раздават бележниците с оценките за годината. Антон се прибира в къщи, поглежда баща си в очите и казва:
- Важното е, че всички сме здрави, нали, тате?

Първи учебен час. Учителката:

- Ученици, ако някой иска да каже нещо, трябва да вдигне ръка.

Петър веднага вдига ръка. Учителката:

- Кажи, Петре!

- Само проверявам дали системата работи.

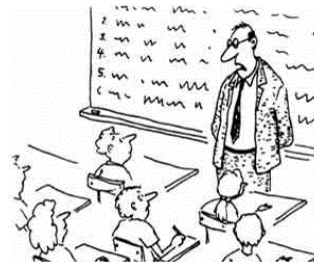
Ученици от XII клас се явяват на матура.

Минути преди началото от комисията питат:

- Има ли въпроси или неясноти преди да започнем?

Един глас от залата разцепва тишината:

- Да - по какво е матурата?

Учителят измъква „пищова“ на ученик и казва:

- Надявам се друг път да не те хващам да преписваш.

- Аз също се надявам - мърмори тихичко ученикът.